

GENERE ET VIRTUTE IVXTA

nobili illustriq; Domino **RENHARDO**

Comiti **Luningensi ac Vuesterbo,**

Andreas Leennius S.

VVM nullum genus hominum, uita nedum sana, uerum & longa sit dignius quam literarum studiosi, ut qui ex optimorum placitis autorum sibi bene prudenterq; uiuendi normam pararint, reliquis quoq; rerum publicarum futuris administratoribus, eam ceu per manus tradere, & iuuentū animis possunt instillare: tamen nescio quo fato siue errore id fiat, ut ij ceteris breuiorem sortiantur uitam, multi superstites ualetudinarij degant tamen: plures sanitatis suae negligētia αἰδοῦντες, ut ubiuis id nobis acceptum referri facilius patiar, quam in deos culpam refundi, pro ipsis cum Homero inueniens:

Ω πόποι, οἷον Ἀλκίη θεὸς βροτοὶ αἰτιῶνται.

Ἐξ ἡμέων γὰρ φασὶ καὶ ἔμμελαι, οἱ δὲ αὐτοῖς Σφῆσι αἴσα δαλίσι τῶν εὐμόρων, ἄλγε' ἔχουσι.

Huic errori, generose Comes, facile mederi posse, olim te mihi dicere memini, adq; id operæ tum primum me destinaras. Quū uero necdum urgere cesses, idq; non tui solum, uerūctiam omnium studiosorum nomine, hanc me prouinciam capere uelis, age libuit huic utili imperio morem gerere. Et quod omnibus modis contendis, ut me indice, studiosorum consultum fiat salubritati,

ANDREAE LEENII.

eiuse rei, quandoquidem ita uis, actionem suscipio. Is certe labor nos diu satisq; exercuit. Excussa tandem professionis nostrae libellorum quantulacunq; supellex etile, hos tibi deligo Marsilij Ficini de Vita triplici libros. Autor profecto mihi uisus, iudicio tuo acri non indignus, & qui multorū teratur manibus studiosorū peraccomodus, si à blattis tineisq; liber, emaculatio prodeat in lucem. Quae enim eius autoris in publicum hucusque sparsa sunt exemplaria, adeò mendis referta sunt, ut eorū quae bene scripta, nullus propemodum sit usus. Nos secus, tanti uiri lucubrationes à carcinoma tis liberas, in publicū edendas curauisse, æquus Lector facile deprehendet. Porro hoc opere tibi conciliando, non est quod uehementer anxij simus, quum id epistolaris non ferat angustia, & res αὐτῶν σὺν τῶν αὐτῶν. Marsilij iudicio amplissimo, Angelus Politianus inquit, ceu Orphei cithara Eurydicen, ita illius, Platonicam sapientiam ab inferis reuocatam. Demum illius laudes hoc disticho est executus:

Mores, ingenium, Musas, sophilamq; supremam

Vis uno dicam nomine, Marsilius.

Is ea quae iugi literarum cognitione, improbis sudoribus, longa æui prudentia experientiaq; adsecutus, Medicinæ hæc præcepta studiosis maxime salubria, hoc exiguo fasce sic apposite iunxit atq; foedere nexuit, ut dubites (rem fixius æstimans) num maiore id fieri potuerit solertia. Trifariam uitæ prospiciens tribus hisce libellis

EPIST. NVNCVPATORIA.

libellis, quanquam singulis seorsum & sine altero suis maneat honos, ita tamen alter alterius partes tuendas suscipit, ut *ἑκατέρωθεν ἰσχυρόν τετραπύλον* magis tutum fuerit, quàm horum compagem atque societatis nodum dissoluisse. **C** His accedit, De passim grassantibus morbis, Liber non minus quàm ceteri bonæ tuendæ ualitudini utilis, quem nos addendum censuimus ueluti auctarium, ueriti ne quod ille tanta industria orbi consulens, in mediũ protulerit, tempus edax rerum, absorberet. Quantum uero nobis exantlatum sit uigiliarũ in hoc autore pristinae dignitati restituendo, dicere supersedeo. Quibus carcinomatis atq; uomicis cicatrices induxerimus, is facile perspiciet, qui nostra ueteribus est collaturus, quem penes iudiciũ esto. **I**llustrissime Comes, tu non modo dignus cui has dedicem opellas occurristi, sed planè uisus es aptus, ut qui simul ubi nactus aliquid ocij fueris, id libèter te in eius generis lectione omne positurum, comperitũ habeam. **I**d uero ipsum in literis præstas, ut si quis politiori humanitati faueat, ab eo tibi uere gratulandum existissem. **T**exerem hic tuarum uirtutum fusiozem catalogum, nisi tecum agerem, qui sciam immoderatiores te laudis contemptorem, & esse bonus potius quàm uideri mauis. **M**ibi autem uolupte est, quũ me tanti abs te fieri perspiciam, ut tua humanitate non modo ad altiora conanti addas animum, uerumetiam nihil tale pro meritum magnificentia tua iuues. **S**cio equidem nihil

EPIST. NVNCVPATORIA.

in me esse eiusmodi, quod te ista generositate atque dignitate uirum, ad amicitiam meam expetendam adducere debuerit: non tamen omittere possum, quin isto tuo uel beneuolentiæ uel iudicij testimonio delecter plurimum, & de eo etiam tibi gratias agam immortales.

Ex hac re facile quoque intelligo, quàm non sim expectationi de me tuæ responsurus. Cui tamen, uti spero, satis à nobis quoque fiet modo, si uel perpetua grati animi memoria, uel ullo studiorum nostrorum fructu testimonij tui laudem sustinere atque tueri potero.

Vale felix studiosorum Meccenas, &
hanc nostram opellam boni
consule.